

Katoliški GLAS

UREDNIŠTVO IN UPRAVA 34170 Gorica, Riva Piazzutta, 18 - Tel. 83177 PODUREDNIŠTVO 34135 Trst, Vicolo d. Rose, 7 - Tel. 414646	Letna naročnina, Italija	Lir 32.000
	Letna inozemstvo	Lir 50.000
	Letna inozemstvo, USA dol.	35
	Poštno čekovni račun:	štev. 11234499

Leto XXXIX. - Štev. 49 (1978)

Gorica - četrtek, 17. decembra 1987 - Trst

Posamezna številka Lir 700

Ideologija in pravopis Pomembno srečanje z mnogimi vprašaji

Črkopisne in pravopisne pravde so bile pri Slovencih vedno pomembna zadeva, to že v prejšnjem stoletju, ko so se pravdali, ali prav' se piše »kaša« ali »kasha«. Zatem je panslovenska ideologija vnesla v »pravilno« slovensko pisanje razne južnoslovenske »lj« in »nj«, zato da naš jezik ne bo tako »trd«, temveč bolj »mehak«, menda bolj slovanski. Iz takratne Lublane je nastala današnja Ljubljana, iz Zile pa Zilja itd.

Po zadnji vojni so v pravopisu kar uradno določili, da se odslej piše Bog z malo začetnico. Torej ni več lastno ime, temveč splošno, kakor rimski bogovi, ki pa morajo imeti seveda še vsak svoje ime. Krščanski bog pa je le eden in nosi ime Bog. Podobno kot imamo na Krasu reko, ki se tudi imenuje Reka, pa nobenemu ne pride na misel, da bi pisal reka reka, ampak reka Reka, ali samo Reka.

Ideologija je segla sredi 50-ih let tudi po imenih krajev, ki se glasijo po raznih svetnikih, kakor so bile pač ustanovljene na teh krajih cerkve in fare, ter se je iz njih razvilo naselje. Iz St. Jerneja je nastal Šentjernej, tako da se je ime svetnika zabrisalo, od Sv. Lucije je ostalo samo še Lucija, iz Sv. Marka so nastali Markovci, iz Marije Snežne pa kar Velka, itd.

Skratka, slovenska »kulturna« revolucija je hotela biti dosledna. Toda prav v tem svojem stremeljenju je bila nedosledna, saj posiljeno spreminjanje imen ni ravno najbolj kulturno.

Pri zlitju St. Jerneja v Šentjernej gre preprosto za zlitje dveh besed, »šent« in »Jernej« (»šent« je od lat. sanctus). Če gremo po tem pravilu naprej, bomo pisali lahko namesto Janez Kovač, kar Janezkovač. Kakor pač ljudje, ki po sili razmer niso vajeni pisanja.

Na začetku 60-ih let so sestavljenci pravopisa uvedli obliko »bravec« namesto bralec in podobno. Ničče ni bil več gotov, kako naj »pravilno« piše in bi si moral zato kupiti pravopis. Mogoče je ta spre-

mema težila prav za tem, to je, da se naklada pravopisa čimprej proda. Zgodilo pa se je nasprotno. Vsiljeni »bravec« je v slovenski javnosti vzbudil velik odpor, in morali so to pravilo umakniti, kljub že natisnjnemu pravopisu.

Kar zadeva imena krajev po svetnikih, kakor St. Jernej ali St. Jakob ipd., je res, da se včasih svetniško ime zlije s predhodno besedo v eno samo ime, npr. Šteben, vendar je to zlitje nastalo že v krajevnem govoru, kjer se je »šent« že povsem okrajšal in kot »š« zlije z imenom samim. Tak primer je npr. tudi Smarjeta, včasih tudi Šmartin, drugod pa spet St. Martin in St. Martin, ali labotski St. Andraž ter goriška Štandrež in Štnaver.

Tudi imena praznikov bi morala biti pisana z veliko začetnico. Pišemo npr. Vsi sveti, ali po ideološki spremembi Dan mrtvih. Ostalo pa je iz časov protikrščanskega liberalizma pisanje velika noč in božič, namesto Velika noč in Božič — celo pri verskih listih. Dasi nastane včasih prav zamotano stanje, npr. Bela nedelja je po ljudsko mala Velika noč, in ne more biti pisano: mala velika noč.

Krajevne oblike imen ter imena praznikov so tudi za pravopisare jasna. Vsiljevanje raznih oblik in pisav od zgoraj pomeni pogosto pravo ideološko nasilje ali pa osebno samopašnost.

Zdi se, da so razne črkarske in pravopisne pravde sprožene prav zato, da vzbujajo polemiko in preusmerjajo pozornost slovenskih ljudi od mnogo bolj bistvenih vprašanj našega obstoja in preživetja, o katerih se v javnem poročanju ne razpravljajo, pa jih na lastni koži prav dobro čutimo. Slovenskega človeka pa so ostrušili, da se ne meša v »politiko«. In če si kdaj le drzne, se vedno najdejo taki, ki se podzavestno ne morejo upreti skušnjavi, da ga ne bi poučili, kako nima prav. Ideologija ima pač svoje metode, bodisi nemškonalna, panslovenska in marksistično leninistična.

(»Naš tednik«, Celovec)

Solidarnost s koroškimi Slovenci

Slovenska skupnost je izrazila solidarnost koroškim Slovencem, ki se borijo za svoje pravice na šolskem področju, z obiskom, ki ga je v ponedeljek 7. decembra opravila delegacija deželnega tajništva SSK. Vodil jo je deželni predsednik Marjan Terpin, v njej pa so bili še deželni podtajnik Gradimir Gradnik, član tajništva Karlo Brešan in goriški pokrajinski odbornik dr. Mirko Špacapan. Predstavnice SSK so na sedežu Narodnega sveta koroških Slovencev sprejeli predsednik Matevž Grilc, podpredsednik Janko Urnkar, Borut Sommergerger in urednik Našega tednika Janko Kulmesch.

SSK je izrazila rojakom na Koroškem polno solidarnost. Izpričala jo bo s prisotnostjo tudi na veliki manifestaciji, ki se napoveduje za 19. december na Dunaju. Na to problematiko bo skušala opozoriti tudi širšo javnost pri nas. V tem sklopu bo na prireditvi, ki jo bo imela Slovenska skupnost 20. decembra v Gorici ob 40-letnici slovenskega samostojnega političnega nastopanja, spregovoril o sedanjem političnem položaju na Koroškem viden predstavnik NSKS.

Predsednik dr. Matevž Grilc je z njemu lastno preudarnostjo obrazložil sedanje stanje po tristrankarskem paktu o novem modelu koroških šol. Na Koroškem je namreč čisto drugačno kot pri nas na Goriškem ali Tržaškem. Tam namreč niso nikdar obstajale čisto slovenske šole. V času stare Avstrije, pred prvo svetovno vojno, so bile utrakvistične šole. V bistvu so to bile pomembnevalne. Se huje je seveda bilo med nacistično zasedbo. Idealna ureditev, po oceni dr. Grilca, je bila takoj po vojni med leti 1945-1958. V tem obdobju so bile namreč vse osnovne šole na Koroškem čisto dvojezične. Vsi učenci

so se učili obeh deželnih jezikov. Po letu 1958 pa so uvedli sedanji tip pouka, ko se je moral učenec prijaviti, če je hotel imeti slovenski pouk. Že tedaj je seveda bil zadan hud udarec slovenskemu življu in to po hudi gonji koroškega Heimatdiensta, ki je vzdignil glavo po letu 1956, ko so zapustile Koroško angleške zasedbene sile. Vendar so Slovenci vzdržali in po odprtju slovenske gimnazije je bilo šolsko stanje kolikor toliko zadovoljivo, če že ne dobro.

Danes pa se Heimatdienst ne zadovolji več s tem. Hoče narediti nadaljnji korak k asimilaciji Slovencev in to s podporo stranke svobodnjakov, katerih mladi vodja Haider javno ščuva proti Slovencem in propagira njihovo asimilacijo. Politično vzdušje je skrajno zastrupljeno tako, da si ostale stranke, tj. socialisti in demokristjani, ne upajo drugega kot pasivno sprejemati diktate avstrijske desnice.

In tako je prišlo do podpisa tristrankarskega pakta za nov pedagoški model, ki predvideva popolnoma nemške šole in šole, kjer bi se po prijavi poučevala slovensčina. Te bi vsekakor bile neobgljene in osiromašene in bi prijavi k slovenskemu pouku močno padla, zlasti če pomislimo na vsakdanji pritisk, ki ga izvajajo politični in gospodarski krogi na slovenskega koroškega človeka.

Naravnost nezaslišano je, da je mogoče sredi Evrope, ki gre proti letu 2000, prisostvovati takim, skoro bi dejali rasističnim težnjam.

★

Radi govorimo o dobrem, usmiljenem in razumevajočem Bogu, kar tudi je; pa smo s svojim življenjem prepričljivi dokaz za to? (M. Terezija iz Kalkute)

Mnogi so tridnevno srečanje med Reaganom in Gorbačovom označili kot »zgodovinsko«, toda zadnje čase postaja že skoro vsak dogodek v izrazoslovju sredstev javnega obveščanja »zgodovinski«. Prihodnost bo šele pokazala, ali zasluži srečanje med voditeljema dveh blokov to oznako.

Vsekakor lahko rečemo, da se je 8. decembra s podpisom sporazuma o odpravi jedrskih konic kratkega in srednjega dometa v Evropi od 500 do 5.000 km res začelo neko novo obdobje v odnosih obeh velesil. Seveda je to šele tipajoč začetek. Ostajajo pa še vedno medcelinske rakete in ostalo jedrsko orožje, pa še tisto običajno, ki ga človeštvo pridno uporablja sedaj tu, sedaj tam. Trenutno npr. v Afganistanu in na Srednjem vzhodu.

OBOJESTRANIKO ZADOVOLJSTVO

Po podpisu sta spregovorila najprej Reagan, nato Gorbačov. Prvi je dejal, navajajoč besede iz Tolstojca, da sta čas in potrpljenje največja bojovnika. Reagan je tudi poudaril, da ni pomembna samo omejitev v orožju, ampak tudi zajamčene pravice povsod po svetu. »Mi Američani verujemo v Boga in skrbimo za tiste, ki so v potrebi. Smo ponosni in hočemo biti neodvisni, želimo svojo domovino močno, a si želimo tudi miru in molimo zanj.«

Gorbačov je bil daljši. »Mi smo napravili svojo izbiro,« je dejal. »Odlučili smo se za "perestrojko", reformo sovjetske družbe. Premagati je treba strahove in predsodke iz časa mrzle vojne. Zemljepisne razdalje, pa zgodovinske, družbenopolitične, ideološke in kulturne razlike ne smejo več biti pretveza za spopade, sovražstvo in oboroževalno tekmo. Sedanji podpis naj bo vabilo k nadaljnemu omejevanju jedrskega oboroževanja, pa tudi običajne oborožitve v Evropi.« In na vprašanje časnikarjev, kdo je to pot zmagal, je odgovoril: »Razum.«

V prijateljskem ozračju je minil tudi drugi dan srečanja. Razgovori med sobesednikoma so potekali na strogo zasebni ravni; seveda so se tikali kožljivih zadev, ki vzbujajo človeštvo. Zunanji minister Shultz jih je označil za »zelo resne in vsebinsko močne«.

Gorbačov je tudi obiskal člane ameriškega Kongresa, ki ga sestavljata parlament in senat. Prav od tega Kongresa bo odvisno, ali bo sporazum z dne 8. decembra ratificiran v doglednem času. Nekateri od republikanskih senatorjev mu namreč močno nasprotujejo in so že kritizirali Reagana, da se je pustil očarati od sovjetskega sobesednika.

NI VSE ČISTO ZLATO

Tretji dan bivanja Gorbačova v Washingtonu je pokazal, da je z izjemo odstranitve jedrskih konic vse ostalo pri starem. Res se je vzdušje med velesilama zboljšalo, res se sedaj Reagan in Gorbačov kličejo po imenu Ron in Miha, res je pa tudi, da je glede človekovih pravic »Miha« »Roniju« dejal, da naj že preneha »s to pridigo«, res je tudi, da Gorbačov ni hotel dati Reaganu zagotovila, da bo podpril prepoved pošiljanja orožja Iranu, res tudi ni hotel določiti datuma odhoda sovjetskih čet iz Afganistana, čeprav je ameriški predsednik na to močno pritiskal in res je tudi, da ni obljubil večje sprostitev izdajanja dovoljenj za izselitev Judov, ki to želijo, iz Sovjetske zveze. S srbsko besedo bi rekli lahko, da je Gorbačov »nadmudri« (prelisičil) Reagana.

Če sta oba voditelja postala prijatelja, pa tega ni moč reči o obeh ženah, Nancy in Raissi. Druga drugi sta pokazali ponovno, da se mrizta. Reaganova soproga je bila povprečna filmska igralka z malomeščansko kulturo (oče je bil ugleden kirurg v Čikagu), Raissa pa je profesorica filozofije. Prva neomajno zagovarja kapitalistični sistem, druga marksistični leninizem. Prva je Raissa označila za nezno in ideološko nestrpno, druga prvo za ukazovalno. In še to je Reaganova žena povedala o Gorbačovju, da Raissa bedi nad

možvo pravovernostjo, da ga opozarja, naj se ne prenegli v reformah in naj bo previden v odpiranju do ZDA. Čeprav se je v Washingtonu predala mrzlici potrošniškega nakupovanja, pa strastno brani sovjetski sistem.

RUSKI OPORECNICI OPOZARJAJO

Vzdušje semnja in navdušenja, ki je zajelo ob obisku Gorbačova ameriško javnost, je globoko vznemirilo in obenem užalostilo številne ruske oporečnike, ki so na svoji koži doživeli krutost »realnega socializma«.

Tako je Irina Alberta, ki v Parizu urejuje revijo »Ruskaja mysl«, zapisala: »Nehote mi prihaja v spomin München leta 1938, ko so se zahodni politiki dali preslepiti od Hitlerja. Če je dejal papež Janez XXIII. in za njim Aleksander Solženecin, da se mir rodi in umre v srcu, potem se moramo vprašati, kje je dokaz, da se je v srcih moskovskih voditeljev kaj spreminilo.«

In Aleksander Ginsburg, ki živi kot izgnanec v ZDA, pravi: »Presenetilo me je naivno navdušenje ameriškega človeka. Upajmo, da bo Zahod v svoji odločnosti bolj zrel. Treba je dobro poznati sovjetsko resničnost. Brez tega poznanja lahko pride do nepopravljivih dejanj.«

In literarni zgodovinar Juri Malčev s

Razdor v vodstvu srbske partije

V vodstvu srbske komunistične partije je prevladala nacionalistična struja, ki jo vodi Slobodan Milošević in zagovarja oster nastop zoper albanske nacionaliste na Kosovu. Ker se predsednik mestnega odbora Zveze komunistov Beograda Dragiša Pavlović s tem ni strinjal, so ga gladko odstavili, povrh pa še izključili iz partije.

Zanj pa se je zavzel predsednik predsedstva SR Srbije Ivan Stambolić, ki je 17. sept. letos poslal na beograjski odbor pismo v zagovor Pavlovića, 26. nov. pa postavil zahtevo, da se to pismo objavi, kar se je tudi zgodilo.

Obenem je novo predsedstvo beograjske Zveze komunistov to Stambolićevo ravnanje ostro obsodilo, češ da ni združljivo z vlogo predsedstva SR Srbije in da vnaša razdor v Zvezo srbskih komunistov. Stambolić da očitno zagovarja stališča, ki so bilo obsojena na zadnjem plenarnem sestanku CK ZK Srbije, v mestnem odboru ZK Beograda ter občinskih in osnovnih organizacijah ZK.

S tem se je pa Ivan Stambolić zameril sedanjemu vodstvu, ki mu očita, da se je pregrešil idejno politično, zavoljo česar bo treba preveriti njegovo pravovernost. Z drugimi besedami Stambolić ne uživa več zaupanja partije, kar pomeni, da se bo prej ali slej moral odpovedati mestu, ki ga zavzema.

Kar je bilo predvidevati, se je tudi zgodilo. Predsedstvo SR Srbije je razrešilo Ivana Stambolića službe, ki jo je opravljal. Na njegovo mesto je bil predlagan narodni heroj, bivši načelnik generalštaba jugoslovanske armade in poveljnik beograjskega armadnega območja Petar Gračanin. Vsem je jasno, da gre za uveljavitev trde linije v vrstah srbske partije.

Predsednik Argentine na obisku v Italiji

Italija je brez dvoma tista evropska država, ki je prispevala Argentini največ izseljencev. Prvi val je prišel v drugi polovici prejšnjega stoletja, drugi pa v obdobju med zadnjima svetovnima vojnima. Računa se, da je pet milijonov Argentinec italijanskega porekla. O tem jasno pričajo tudi priimki.

Sedanji predsednik Alfonsín pa nosi tipično špansko ime. Seveda to ni vplivalo na prijazen sprejem, ki ga je bil deležen pretekli teden v Italiji. Sad tega prijateljstva je bil podpis »velepodobec«, ki odpira

svoje strani opozarja: »Pravkar sklenjeni sporazum je treba sicer pozdraviti, a naj se ne pozabi, da resničnega miru ne bo, dokler rusko ljudstvo ne bo svobodno. In ko so ljudje res svobodni, tudi jedrske konice niso več potrebne.«

Pisatelj Vladimir Maksimov pa sodi: »Gorbačov je satansko sposoben, cilja na popuščanje napetosti, v zameno pa bi si rad dobil zahodno tehnologijo in sklepal trgovinske pogodbe. Pri tem v ničemer ne popusti, kar bi ogrozilo strateško varnost Sovjetske zveze. Živimo v času prevare in Zahod hoče biti prevaran, čeprav vidi, da se teptajo človekove pravice.«

Prav glede človekovih pravic pravi judovski disident, ki se je končno mogel izseliti v Izrael, Anatoli Šaranski: »Delati Gorbačova za ljudskega junaka ter ga slaviti kot velikega človekoljuba in borca za mir pomeni dati želji prednost pred zdravim čutom. Resnično popuščanje v prilog miru ne pride z odpravo nekaj jedrskega orožja, ampak ko bo ljudstvo v SZ in satelitskih državah postalo deležno prave demokracije. Toda te ne bo, dokler se bo Zahod pustil omrtvčiti od osvajajočega nasmeha sedanjega sovjetskega voditelja in se prepustil trgovskim poslom, ki jih "perestrojka" ponuja zahodnemu svetu. Na obzorju je grožnja novega Münchna.«

J.K.

argentinski trg italijanskim naložbam, Italija pa bo Argentino v teku petih let doprla s prispevkom petih milijard dolarjev. Alfonsín je svoje sobesednike opozoril na težki gospodarski položaj države, ki jo vodi. Argentina ima 40 milijard dolarjev zunanjega dolga (Italiji dolguje eno milijardo), kar vse ogroža mlado demokracijo, ki je izšla iz zadnjih vojaških režimov. Posledica tega gospodarskega stanja je stalno nezadovoljstvo prebivalstva, zlasti delavstva. Njih voditelji so prav v dneh Alfonsínovega bivanja v Italiji oklicali dvodnevno stavko, ki je uspela zlasti v tovarnah, bančništvu in prevozništvu, medtem ko so ostale dejavnosti potekale skoro normalno.

Alfonsín se bo moral v zadnjih dveh letih svojega vladanja soočiti tudi s peronistično opozicijo. Od 11. decembra ima 17 od 22 provinc (deželni vlad) peronistične guvernerje, ki so zmagali na zadnjih volitvah 6. septembra. Vse to bo imelo svoj odnos tudi v vodenju gospodarske politike, ki je v rokah ministra Juana V. Sourrouillea in mu peronistični sindikati odločno nasprotujejo.

Po številnih sestankih v Rimu (Goria, De Mita, Spadolini, Jotti, Cossiga, Fanfani, predstavniki sindikatov, pa še argentinski nogometaš Maradona) je Alfonsín v zasebni obliki obiskal še Firence, Benetke in Milan, kjer se je razgovarjal s predstavniki srednje in težke industrije.

NAROČNINA ZA KATOL. GLAS ZA LETO 1988

V Italiji	35.000 lir
za inozemstvo	50.000 lir
letalska	80.000 lir

★

BOŽIČNA ŠTEVILKA »KATOLIŠKEGA GLASA«

Izšla bo zaradi praznika en dan prej kot običajno, tj. v sredo 23. decembra, da jo naročniki lahko dobijo še pred prazniki. Prispevki za omenjeno številko naj bodo na uredništvu lista najkasneje v ponedeljek 21. decembra zvečer, ker bo številka šla v tisk že v torek namesto običajne srede. Oglasi in voščila pa naj bodo na upravi že do ponedeljka 21. decembra popoldne.

Kardinal Jakob Missia

V Sloveniku v Rimu so pretekli mesec septembra imeli simpozij o goriškem nadškofu in kardinalu Jakobu Missiji. Zveza slovenske katoliške prosvete (ZSKP) je izbrala tri predavanja s tistega simpozija za goriško publiko. Predavanja so bila v Katoliškem domu, zadnje v ponedeljek 14. decembra.

CERKVENE RAZMERE V GORIŠKI NADŠKOFIJI OB KONCU PRETEKLEGA STOLETJA

Prvo predavanje iz tega ciklusa je imel Franc Kralj, znani primorski zgodovinar, in je bilo 9. novembra. Predavatelj se je ustavil ob cerkvenih razmerah v goriški nadškofiji pred prihodom Jakoba Missije v Gorico. Šlo je predvsem za vladanje dveh nadškofov Andreja Gollmayerja in Alojza Zorna.

Gollmayer je vodil goriško nadškofijo od 1855 do 1883. Doma je bil iz Radovljice. Ta škof je zelo skrbel za bogoslovno semenišče, zlasti ker je bilo veliko pomanjkanje duhovnikov. Bogoslovce je zato klical tudi od drugod, iz starih pokrajin Italije za italijanski in furlanski del škofije, s Češkega za slovenski del. Poskrbel je tudi za dobre profesorje v Centralnem semenišču. Tako so predavali Stefan Kociančič, svetovno znan poliglot in bibliist, potem Jan. Nep. Hrast, dr. Ev. K. Valussi, poznejši nadškof v Tridentu, A. Zorn njegov naslednik kot goriški nadškof, A. Mahnič, F. B. Sedej. Ustanovil je malo semenišče, ki se je po njem imenovalo Andreanum. Poklical je v škofijo razne moške in ženske redove. Ko je papež leta 1870 izgubil svojo državo in se je po vsej Evropi razvila silna gonja proti Piju IX., je v svoji škofiji prirejal Pijeve procesije, ki so se jih udeležile ogromne množice vernikov. Začel je izdajati škofijsko glasilo »Folium periodicum« v latinščini. Postal je častni član slovenske čitalnice v Gorici ter poslanec v deželni zboru. Za duhovno in kulturno prenovo škofije je veliko naredil.

Njegov naslednik na škofijskem sedežu je postal Alojzij Zorn, doma iz Prvačine (1883-1897). Bil je mehkega značaja in zelo občutljiv. Leta njegovoga škofovanja so bila leta hudih političnih bojev in združ, tako med Slovenci kot med Italijani in Furlani. Vanje se je hočeš nočeš, zapletel tudi sam, čeprav je bil sicer zelo miroljuben. Ti boji so mu zrušili živce, da je obolel, iskal zdravja na Dunaju in tam tragično umrl leta 1897.

NADŠKOF KARDINAL MISSIA

Na njegovo mesto je cesar imenoval ljubljanskega škofa Jakoba Missijo. O njem je govoril dr. Kazimir Humar v predavanju 23. novembra. Orisal je njegovo življenje, ki se je začelo v zaselku Muta, sedaj v župniji Kapela na Južnem Stajerskem, 30. junija 1838. Solal se je v domači župniji, v Radgoni, Mariboru in Gradcu, kjer je dokončal gimnazij. Vpisal se je v bogoslovje, toda že po prvem letniku je odšel v Rim v zavod Germanik; filozofijo in bogoslovje je študiral na Gregorijani. Leta 1863 je bil posvečen v mašnika ter se naslednje leto vrnil v domačo škofijo kot mlad doktor. Škof Attems ga je takoj imenoval za svojega tajnika in kaplana. Kasneje je postal škofijski kancler in kanonik graškega kapitlja. Kot kancler se je uveljavil v boju za pravično duhovniško kongruo (plačo) in v njeno obrambo napisal študijo, ki jo je avstrijska Cerkev sprejela za svojo.

Ko je 25. januarja 1884 umrl ljubljanski škof Jan. Krizostom Pogačar, je cesar imenoval za njegovega naslednika kanonika Jakoba Missijo. Njegov škof Zverger ga je takole priporočil: »Mislim, da je kanonik dr. Missia nad vse primeren, da zasede ljubljanski škofijski sedež. Njegov materni jezik je slovensčina in se je nemščine naučil v šoli.« Ljubljanski škofijski sedež je prevzel v nedeljo 14. dec. 1884. To škofijo je vodil do leta 1897, ko je postal goriški nadškof. Le štiri leta je škofoval v Gorici, ker je nenadoma umrl, zadet od srčne kapi, 24. marca 1902. Pokopan je na Sv. gori.

Kot škof v Ljubljani in Gorici je vladal v časih ostrih narodnih bojev med Slovenci in Nemci ter v Gorici še med Italijani. Sam se neposredno v te boje ni spuščal, pač pa je zelo podpiral katoliške politike (Šušteršiča, Kreka), v Gorici dr. A. Mahniča, s katerim sta si bila enakih misli. Ker se je s svojim zadržanjem zameril liberalnim politikom, so ga ti tako v Ljubljani kot v Gorici napadali in mu očitali, da je kriv »ločitve duhov« na Slovenskem, vendar je bila taka ločitev le logična posledica demokratičnega razvoja

Goriški nadškof kardinal Jakob Missia

slovenske družbe ob koncu preteklega stoletja.

Kot škof je zelo skrbel za duhovniški naraščaj, želel je imeti sposobne in učene bogoslovne profesorje, zato je pošiljal bolj nadarjene bogoslovce v Rim. Versko življenje je pospeševal z ustanavljanjem Marijinih družb in drugih katoliških organizacij, pa tudi z novimi redovi (jezuiti, frančiškani, karmeličanke). V Gorici je svetišče na Sv. gori zaupal slovenskim frančiškonom, na Barbani pa italijanskim. Sodba katoliških zgodovinarjev je, da se je s škofom Jakobom Missijo začela »slovenska renesansa«, slovenski katoliški prehod.

O predganju dr. Draga Klemenčiča »Missia in Mahnič« bomo poročali prihodnjič.

Nebogljenost slovenskih socialistov

»Primorski dnevnik« je 26. novembra objavil tiskovno poročilo slovenskih socialistov, ki se sedaj nazivajo Slovenska komisija PSI, o okrogli mizi, ki je bila 22. novembra pod rubriko »Narodnostni trenutek Slovencev v Italiji« na radiu Trst A. Na to poročilo je deželno tajništvo SSK v istem listu objavilo svoj odgovor 2. decembra. Gre za zadnje volitve, ko se je stranka PSI združila z Listo za Trst, zaradi česar je predstavnik SSK na omenjeni okrogli mizi pripisal vzroke krize, v katero je zašla Enotna slovenska delegacija, prav slovenskim socialistom. Kot znan, sestavljajo to delegacijo poleg socialistov še SSO, SKGZ, predstavniki Slovencev za Benečijo in Kanalsko dolino ter predstavnik SSK in PCI.

Dejstvo pa je, da je PSI kot stranka v zadnjih časih pokazala za slovenske pravice precej mačehovski odnos. Tega tudi slovenski socialisti ne morejo zanikati, kajti dejstva so dejstva.

Npr.: v Ljubljani se je 28. oktobra (PDK 29.10.1987) sestala delegacija deželnega vodstva PSI (vodil jo je deželni tajnik Ferruccio Saro, v njej pa so bili še trije italijanski socialisti) s komisijo za manjšinska in izseljeniška vprašanja pri republiški konferenci SZDL Slovenije pod predsedstvom Zeljka Jegliča. Čeprav je bilo na tem srečanju pretežno govora o pravicah Slovencev v Italiji in o skupnem nastopu socialistov z Listo za Trst, deželno vodstvo PSI ni smatralo ne za primerno ne za potrebno, da vključi v delegacijo tudi kakega Slovenca.

Prav tako v poročilu tržaškega dnevnika nismo zasledili kakega predstavnika Slovenske komisije na deželni programski konferenci 21. in 22. novembra v Gorici, ki jo je priredil deželni odbor PSI, čeprav je šlo za prihodnje deželne volitve. Akoravno bodo socialisti tudi na teh volitvah kot na prejšnjih iskali glasove slovenskih volivcev, podtajnik PSI Claudio Martelli v svojem posegu sploh ni omenil Slovencev, ki v naši deželi živijo. To sta sicer storila senator Castiglione, ki je govoril o slovenski problematiki in o zakonskem osnutku, ki naj bi bil pravičen v državnem merilu, ter G. Cum, videmski odbornik za kulturo, dejstvo pa je, da je Castiglione dan prej v Rimu v senatni razpravi o zaupnici vladi Slovence molče prešel. Dejstvo je tudi, da so vsi senatorji petstrankarske vladne koalicije v senatni proračunski komisiji 26. novembra, tudi socialistični, zavrnili predlog senatorja PCI Spetiča, ki se je zavzemal za ponovno vključitev postavke o denarni pomoči slovenski manjšini v proračun. (Celotni se-

Odrpno pismo ob Dnevu človekovih pravic

Upravni odbor Društva slovenskih pisateljev in Komisija za zaščito mišljenja in pisanja pri istem društvu sta ob Dnevu človekovih pravic 10. decembra naslovila odrpno pismo javnosti in javnima tožilecma SFR Jugoslavije in SR Slovenije. V njem ugotavljata, da jugoslovanska država te pravice še vedno krši.

Tako je bilo uredništvo revije »Katedra« v Mariboru osumljeno, da je sodelovalo pri razpečevanju mamil, čeprav je bila to le pretveza, da se je zaskršalo člane omenjenega uredništva.

Podobno je ravnala ljubljanska policija, ko je 20. novembra ob 3,30 ponoči na silo odprla vrata v sobo v hotelu »Turista«, kjer je prenočeval član Društva slovenskih pisateljev Vinko Ošlak, zaposlen pri Mohorjevi družbi v Celovcu. Načelnik ljubljanske policije je ta postopek opravil s tem, da je naštel vrsto kriminalnih dejanj, ki so se zadnje čase zgodila v slovenski prestolnici. Na Ošlaka je padel sum, ker je policija ugotovila »neznatno razliko v letnici rojstva« med iskano osebo in Ošlakom. Ker pa je »neznatno razliko« ugotovila že prej, ko so ji poslali podatke iz recepcije, zakaj je potlej vlomila v Ošlakovo sobo? Vinko Ošlak je tajnik pri reviji Celovški Zvon. Znano je, da zadnji dve številki te slovenske revije Slovincem v osrednji Sloveniji nista dosegli. Ali je mogoče ta nasilni vstop v sobo tajnika revije prispevek policije k slovenskemu skupnemu kulturnemu prostoru? Ali je skupni slovenski kulturni prostor samo prostorček v Cankarjevem domu v Ljubljani, in je vse drugo, kar delajo, pišejo in mislijo Slovinci zunaj naših meja, »politični kriminal«?

Odbor zgoraj omenjenega društva se zavzema tudi za obnovo procesa »Stara pravda«, ki je bil uprizorjen in lažno obliko-

van v Ljubljani leta 1947 in na katerem so novi oblastniki po vzoru »bratskih stalinskih čistk« na hitrico obračunali s krogom slovenskih patriotov intelektualcev, ki pa ni pripadal partiji. Iz njih so naredili kriminalce in izdajalce, Črtomira Nagodeta in Borisa Furlana ustrelili, druge pa obsodili na težke kazni. Ker so nekateri od žrtev tega procesa še žive, mislimo, da se jim je naša družba dolžna opravičiti za trpljenje, ki jim je bilo povzročeno.

Ob Dnevu človekovih pravic Društvo ponovno opozarja na člen 133 Kazenskega zakona, ki je v očitnem nasprotju z Izjavo o človekovih pravicah, katero so sprejeli Združeni narodi in s Helsinško listino, ki jo je podpisala tudi Jugoslavija. Gre za svobodo izražanja misli, ki jo v Jugoslaviji še vedno kaznujejo.

Društvo slovenskih izobražencev se tudi zavzema za revizijo takojim. procesa proti »muslimanskim fundamentalistom« in za takojšnjo prekinitve prestajanja kazni nedolžne žrtve tega procesa, avtorja Islamske deklaracije Alija Izetbegovića. »Ker je država skupnost ljudi, ki spoštujejo suverenost človeške misli, ne moremo pristati na način, kako je ta proces potekal. V svojih prizadevanjih za pravno državo ne moremo sprejeti resnice, da je sodstvo te težave naslednik inkvizitorskih postopkov.«

Melika Salihbegović si je z gladovno stavko izlilla pot na prostost, potem ko je bila najprej obsojena na pet, pred naslednjo instanco na tri leta zapora, od katerih je prestala kazen dve leti in pol. Z gladovno stavko »do smrti« si je težko prizadela zdravje. Odkar se je vrnila na prostost, je izpostavljena nenehnim pritiskom krajevnih oblasti. Pesnica in pisateljica nima nikakršne možnosti zaposlitve, njeno Društvo pisateljev Bosne in Hercegovine je ne mara sprejeti nazaj med članstvo, od koder jo je izključilo, še preden je Salihbegovićeva stopila pred sodišče.

14. januarja 1987 se je isti odbor pridružil 53. sporočilu Odbora za zaščito umetniške svobode Društva književnikov Srbije, v katerem so bili obveščeni o usodi albanskega pisatelja Adema Demačija, ki prestaja že dvajset let na pol slep kazen v Novi Gradiški.

Ker Zvezni sekretariat za pravosodje na naše javno pismo še ni odgovoril, ga spet javno sprašujemo, kako je mogoče, da albanski pisatelj prestaja kazen, ki je daljša, kot jo naš zakon sploh predvideva. Zakaj Zvezni sekretariat za pravosodje javnosti ne sporoči dokazov, zaradi katerih je takšna nečloveška kazen sploh mogoča. Zakaj so dostopni vsi sodni dokazi proti javnemu zločincu Artukoviću, medtem ko dokazni material proti človeku, ki je bil obsojen dejansko na dosmrtno ječo, ostajajo skrivnost.

■ Do hude prometne nesreče je prišlo v predmestju Kaira v Egiptu. Avtobus, v katerem je bilo kar 150 ljudi, med njimi 49 šolarjev od 6 do 12 let, je zapeljal na tračnice na nezavaranem prehodu prav v trenutku, ko je pripeljal vlak. Pri tem je 64 ljudi izgubilo življenje, 67 pa je bilo ranjenih. Zlasti veliko je bilo žrtev med otroki.

R. D.

OKNO V DANAŠNJI SVET

■ Desničarsko usmerjena stranka MSI ima od pretekle nedelje novega voditelja. Potem ko se je po 20 letih Giorgio Almirante sklenil umakniti z vodstva stranke, je bil s 727 delegatskimi glasovi izvoljen 35-letni Gianfranco Fini, doma iz Bologne, za katerega se je zavzemal sam Almirante. Fini je bil dolgo let vodja mladinske organizacije »Fronte della gioventù«. Najbolj resen tekmeč na zadnjem strankinem kongresu v Sorrentu mu je bil Pino Rauti, nekdanji voditelj »Ordine nuovo«, svoj čas obtožen prevratniške dejavnosti, pa že med preiskavo oproščen. Prejel je glasove 606 delegatov. Ostala dva kandidata, milanški poslanec Servello in Menniti iz Apulije pa nista prodrla.

■ Na zadnjih parlamentarnih volitvah v Belgiji so prejeli socialisti največ glasov in si osvojili 72 sedežev (+5). Dosedanja vladna večina, ki so jo sestavljali krščanski socialisti in liberalci, je izgubila 5 poslanskih mest (od 115 na 110) ter zato ne more več vladati, saj šteje poslanska zbornica 212 članov. Dosedanji ministrski predsednik Flamec Martens, ki je vodil vlado zadnjih sedem let, je seveda odstopil. Verjetno ga bo nasledil kak flamski socialist. Zanimivo je, da so po zadnji vojni socialisti prvič presegli krščanske socialce.

■ ETA, organizacija baskovskih nacionalistov, ki se borijo za samostojno Baskijo in odcep od Španije, je zakrivila nov pokol, ki je povzročil 12 mrtvih in 33 ranjenih. V znanem mestu Saragoza ob Ebru, kjer je slavna božjepotna cerkev Matere božje na stebri (del Pilar), so teroristi namestili v poslopju, kjer so bili uradi in stanovanja policije, vozilo z eksplozivom, ki je vso zgradbo porušilo. Letos je ETA povzročila že smrt 49 oseb, od leta 1968, ko je začela s svojim terorjem, pa kar 581.

Spet lakota v Etiopiji

Zahodnonemška dobrodelna ustanova Caritas se prebivalce ZR Nemčije povabila, naj velikodušno darujejo za lačne v Etiopiji. Gladuje pet milijonov prebivalcev te države. Že od junija ni deževalo. Spet so prizadeti severni predeli dežele kot pred dvema letoma. Lahko bo celo tako hudo, kot je bilo tedaj. Zato je nujno potrebno zbrati 25 milijonov mark za nakup najpotrebnejših živil in njihov hiter prevoz ter izročitev v prave roke. Ob tej hudi naravni katastrofi je treba pozabiti na notranje politične zdrahe v Etiopiji, da ljudje ne bodo še bolj prizadeti. Za razdelitev hrane bodo skrbele etiopske cerkvene organizacije.

Iz Slovenije

Papež pozdravlja slovenske romarje

V nedeljo 29. novembra je bila v Rimu večja skupina slovenskih romarjev. Pričetni so bili tudi na trgu sv. Petra, ko je sv. oče molil Angel Gospodov. Skupino je pozdravil z naslednjimi besedami:

Pri naši skupni molitvi sodeluje tudi skupina mladih župnijskih sodelavcev iz Slovenije iz župnije Cerklje na Dolenjskem in nekaterih drugih župnij ter cerkveni zbor župnije Ljubljana-Zale. Voščim vam, da bi obisk grobov svetih mučencev pomagal poglobiti vašo ljubezen do Cerkve, do svete Evharistije. Naj spremlja Marija vas in vse vaše drage. Moj apostolski blagoslov.

Pomembno srečanje s slov. škofi

V torek 15. dec. je delegacija Slovenske skupnosti opravila obisk pri Slovenski škofovski konferenci. Metropolit in nadškof Lojze Suštar je v prostorih ljubljanske škofijske palače ob prisotnosti škofov Krambergerja, Piriha, Jenka, Kvasa in Smeja sprejel predstavnike slovenske stranke v Italiji, ki so jo zastopali deželni tajnik Ivo Jevnikar, predsednik Marjan Terpin, prof. Zorko Harej in prof. Salvatore Venosi.

Zasedanje vodstva evropske Cerkev

Od 26. do 27. novembra je bilo v Ljubljani zasedanje predsedstva Sveta evropskih škofovskih konferenc. Vodil ga je njegov predsednik milanski nadškof kardinal Carlo Martini. Zasedanja sta se udeležila tudi podpredsednika sveta ljubljanskega nadškofa Alojzija Suštara in kardinal Ramón Torrella iz Tarragone v Španiji; priti bi pa moral tudi škof Hengen iz Luksemburga, ki pa mu je slabo vreme onemogočilo potovanje.

Na seji so se predvsem pogovarjali o prihodnjih evropskih srečanjih. Tako bo od 28. septembra do 4. oktobra 1988 v Erfurtu (Vzhodna Nemčija) IV. evropsko ekumensko srečanje pod geslom »Pridi k nam tvoje kraljestvo«, v maju 1989 pa bodo na podobnem srečanju razpravljali o »miru in pravičnosti«. V okt. 1989 bo v Rimu zborovanje evropskih škofov pod naslovom »Drže sodobnih ljudi pred vprašanjem rojstva in smrti — izziv za evangelizacijo Evrope«.

26. nov. zvečer je kardinal Martini vodil somaševanje v ljubljanski stolnici. Verniki so cerkev napolnili kakor za praznike, na koru pa je bogoslužje spremljal zbor bogoslovcev. Po maši si je kardinal s svojimi sodelavci ogledal semeniško knjižnico, nato pa bil z bogoslovci pri večerji. Ti so mu zapeli nekaj domačih pesmi, v imenu semeniškega vodstva pa ga je pozdravil ravnatelj prof. dr. France Oražem.

KRATKE NOVICE

Tudi oborožene sile naj pričajo za Kristusa

Loretska Mati božja, ki se v Italiji praznuje 10. decembra, je zavetnica italijanskih letalskih oboroženih sil, ki ta praznik vsako leto slovesno obhajajo. Letos je za letalce opravil sv. mašo v baziliki sv. Petra sam papež. V pridigi je dejal, da imenuje koncilsko listino »Gaudium et Spes« vojake »služabnike varnosti in svobode lastnega ljudstva«. Naj bodo zvesti temu poslanstvu in radi sodelujejo pri človeških pobudah. Nagibe za to naj iščejo v Kristusovi poslanici bratstva in miru med narodi.

Zadovoljstvo SSK ob sprejetju popravka

Deželno tajništvo Slovenske ekupnosti izraža zadovoljstvo, da je v senatu prodrla enotna zahteva slovenske narodnostne skupnosti v Italiji po ponovni vključitvi postavke, ki naj v novem finančnem zakonu zagotovi kritje stroškov v zvezi z bodočim zakonom o globalni zaščiti in v zvezi z nekaterimi drugimi nujnimi problemi slovenske manjšine, ki so nastopili ravno zaradi pomanjkljive zaščite.

Zal ni bil v celoti sprejet popravek v obliki, ki so jo predlagali sen. Spetič, valdostanski senator Dujany, drugi predstavniki socialistične in komunistične stranke, Proletarske demokracije ter neodvisne levice. SSK odločno odklanja vsak poskus uvajanja recipročnosti na škodo manjšinskih skupnosti. Obenem pa poudarja, da odobreni popravek obvezuje senat, da začne končno reševati tudi temeljno vprašanje zaščitnega zakona, saj je parlamentarna razprava osvetlila zahteve Slovencev v Italiji, ob koncu pa je bil popravek odobren soglasno.

Mala Cecilijanka 1987

V prepolni dvorani Katoliškega doma je na dan Brezmadežne 8. decembra potekala revija mladinskih pevskih zborov Mala Cecilijanka, ki jo prireja Zdrženje cerkvenih pevskih zborov iz Gorice. Letošnja revija je bila posvečena Marijinemu letu, zato so bili nastopajoči zbori naprošeni, naj za nastop pripravijo izbor Marijinih pesmi. Uvodno misel je podala s. Rafaela Saksida, celotni spored pa je napovedoval Miran Devetak.

Na reviji je nastopilo osem zborov in sicer otroški iz Plešivega in mladinski iz Standreža pod vodstvom Elvire Chiabai, otroški iz Sovodenj (Loredana Peteani), mladinski iz Rupe-Peči (Nadja Kovic), mladinski iz Števerjana (Karlo Bolčina). Kot gostje so nastopili še mladinski zbor s Kostanjevice (Nova Gorica) pod vodstvom Terzike Paljk, deklški zbor »Zvonček z Repentabra (Tone Bedenčič) in deklški zbor iz Števerjana (Anka Černic).

Med nastopajočimi je bil brez dvoma najboljši zbor s Kostanjevice. Odlikovala ga je lepa izgovorjava ter čisto in ubrano petje. Ubranstvo in primerno interpretacija so beležili tudi pri dekletih iz Števerjana. Z najlepše osnovanim programom pa se je na reviji predstavil deklški zbor z Repentabra. Pri ostalih nastopajočih zborih smo predvsem pogrešali vokalno

uzgojo in lepo izgovorjavo.

Izbor in izvedba pesmi sta pokazala, da dirigenti nezadostno upoštevajo zmogljivosti otrok- pevcev in njihov glasovni obseg, tako da zavoljo tega trpi še interpretacija. Marsikdaj bi lepše zvenelo enoglasje kot pa velikokrat približno dvoglasje. Tudi petje samih dirigentov ne pomaga zboru; pravilneje je, da dirigent posluša in vodi zbor in da si za morebitno spremljavo poskrbi sodelavca.

Letošnja revija je izpadla dokaj različno od prejšnjih let. Milina in nežnost Marijinih pesmi sta ji dali poseben pečat; pogrešali smo igrivo in sproščeno petje, ki so ga sposobni naši mladi pevci.

Pevska revija Mala Cecilijanka je edinstven primer v našem mestu in zato tembolj pozitivna pobuda, saj nudi možnost nastopa vsem našim pevskim skupinam. Razveseljivo bi bilo, ko bi se za tak nastop odločili tudi osnovnošolski zbori in zbor nižje srednje šole, ki običajno pejejo le izvoljenemu občinstvu.

Vsem letošnjim malim pevčevom čestitamo za nastop in si želimo, da bi še naprej z vneto delovali, preživeli veliko lepih pevskih uric, glasbenih doživetij in uspešnih nastopov v priznanje dirigentov in staršev, ki jih imajo radi.

ZF

Nastop združenih mladinskih zborov na koncu Male Cecilijanke. Vodi Elvira Chiabai

Dve predstavitvi novih knjig

Zgodilo se je, da sta v istem tednu bili v prostorih Katoliške knjigarnice dve predstavitvi knjig in sicer letošnje zbirke Goriške Mohorjeve družbe ter pesniške zbirke Zore Saksida Ugašajoča sonca.

V četrtek 10. decembra so predstavili letošnje mohorjevske. Tajnik GMD dr. J. Markuža je najprej spregovoril o letošnjem koledarju. Kot običajno, poleg koledarskega dela, ima dosti drugih člankov raznolike vsebine; nekaj priložnostnih kot so razne obletnice in spomini na med letom umrle. To rubriko sestavlja prof. M. Jevnikar. Potem so tu še članki zgodovinskega značaja, narodopisnega, pa političnega. Dobra sta dva verska prispevka: R. Valenčič o okrožnici Janeza Pavla II. o Materi Odršenikovi, ter p. VI. Kosa o Srcu Jezusovem. Bogat je tudi pesniški doprinos naših živčnih pesnikov in pesnic. V spomin na letos umrlega Stefana Tonkličja je objavljenih pet njegovih pesmi s psevdonimi kot so bile prvi objavljene. Letošnji koledar je na originalen način opremil Andrej Kosič z motivi iz Goriške.

Poleg koledarja je izšla zbirka črtic Saše Martelanca »Veter iz ljubih daljav«. Predstavil jo je avtor sam. V tej knjigi objavljene črtice so nekako nadaljevanje tistih, ki jih je že objavil pri GMD pod naslovom »Melodijae«. Knjiga zasluži več kot kratko poročilo.

Isto drži za povest Zore Piščančeve »Pesnisk zelene pomlad«. Avtorica je bila sicer na večeru navzoča, toda knjigo je predstavil J. Markuža. Je to zgodba o njenem bratu Ladotu na podlagi spominov, Ladotovih dnevnikov in seveda tudi z nekaj domišljije, saj bi sicer ne bila povest, temveč življenjepis, kar pa ni.

Prof. Martin Jevnikar pa je predstavil letošnji 13. snopič PSBL. Leto za letom izhaja leksikon redno na 160 straneh. Letošnji obsega 221 gesel, to je imen oseb, ki so se kakorkoli uveljavile v kulturi in življenju slovenskih ljudi na Primorskem. Neka kritika je očitala, da so sestavki neenakomerni po dolžini glede na važnost obravnavane osebe. To drži. Toda vzrok ni pri uredniku M. Jevnikarju, marveč pri sotrudnikih. Ti sestavljajo in obdelujejo izbrana gesla po svojih osebnih kri-

terijih in pridnosti; urednik pa spoštuje njihov prispevek. Vsekakor je biografski leksikon knjiga, ki iz leta v leto postaja dragocenejša in bo še bolj v prihodnosti.

Naslednji večer, v petek 11. decembra so v istih prostorih predstavili pesniško zbirko Zore Saksida Ugašajoča sonca. Predstavil jo je Janez Povše. Začel je: »Pred nami je nova pesniška zbirka Zore Saksida, 36 pesmi je ubranih na pomemben naslov »Ugašajoča sonca«, razdeljenih v dva velika dela, pri čemer druga polovica nosi vmesni podnaslov »Prebliški«, celoten niz poezije pa je obsežen z uvodno mislijo, ki pravzaprav zgovorno pripoveduje o namenu in notranjem vzbujanju knjižice. Uvodna misel pravi takole: »Vsem, oropanim lepote življenja.« Ti, oropani življenja, so predvsem otroci, ki trpijo nasilje v sodobni družbi; otroci, ki si iz obupa vzamejo življenje (Saj ni mogoče, Grozljiva enačba); ali mladeniči, ki nočejo služiti vojaškega roka, pa so obsojeni; deklice, izpostavljene prostituciji, mučeni otroci, ugrabljeni otroci, otroci, ki umirajo zaradi lakote...« J. Povše ugotavlja: »Ne more biti nobenega dvoma: pričujoča zbirka Z. Saksida Ugašajoča sonca, je svojevrstno memento, zgovoren opomin, opomin pred uničenjem človeškega v človeku.«

Vendar se zbirka ne konča v pesimizmu, češ ni več pomoči današnjemu grozljivemu nasilnemu svetu, pomoč je, toda ne v ljudeh, v Bogu je: »Kot prah / je naše zaupanje / v soljudi, / veter ga nosi / sem in tja. / Stalnica ni. / Kot vihar, / strel / se ne boji, / je moja vera. / Bog / stalnica si Ti« (Viharnik).

Besede predstavitelja so popestrile recitacije treh učencev Dramske skupine B. Rustja, M. Furlan ter I. Cotiča.

Bogoslovci v Sloveniji

V bogoslovnem semenišču v Ljubljani ima ljubljanska nadškofija 51 bogoslovcev (1.-6. letnik), mariborska 15 (1.-3. letnik), koprška pa 19 (1.-6. letnik). V bogoslovnem semenišču v Mariboru je 19 bogoslovcev (4.-6. letnik).

SLOVENSKA SKUPNOST
v deželi Furlaniji-Juljski krajini
vabi na

PROSLAVO

40-LETNICE SAMOSTOJNEGA POLITIČNEGA NASTOPANJA

ki bo v nedeljo 20. decembra ob 18. uri v Športnem centru v Drevoredu 20. septembra 85 v Gorici

SPORED

- Pozdrav deželnega predsednika SSK Marjana Terpina;
- Slavnostni govor deželnega tajnika SSK Iva Jevnikarja;
- Pozdravni govor slovenskega poslanca v dunajskem parlamentu Karla Smolleta.

Vmes bodo nastopili:

- »Tržaški mešani zbor« - dirigent Andrej Pegan
 - Moški zbor »Mirko Filej« - dirigent Zdravko Klanjšček
- Sledi vesela družabnost ob zvokih ansambla Lojzeta Hledeta. Za pijačo in prigrizek poskrbi SKPD »F. B. Sedej« - Steverjan.

tržaške novice

SSk je čestitala msgr. Bellomiju

8. decembra je minilo deset let, kar je prevzel vodstvo tržaške škofije msgr. Lorenzo Bellomi. Ob obletnici ga je obiskal tudi deželni tajnik Slovenske skupnosti Ivo Jevnikar, ki mu je izrekel čestitke ter mu izrazil najboljše želje za nadaljnje delo v korist slovenskega in italijanskega prebivalstva.

Štirje javni delavci — jublanti

V prostorih Slovenske prosvete v Trstu je bilo v soboto 12. decembra prijateljsko srečanje s štirimi javnimi delavci, ki so letos praznovali lepe življenjske jubileje. Čestitke in voščila prisotnih so prejeli 85-letnik duhovnik Peter Šorli in dr. Teofil Simčič ter 75-letnik dr. Matej Poštovan in dr. Maks Sah.

Predsednik SP Marij Maver je v v uvodnih besedah poudaril, da želi biti srečanje pred iztekom leta skromna oddolžitev za dolgoletno javno delo. Ker je večina jubilarov pustila zelo vidno sled v samostojnem političnem gibanju Slovencev na Tržaškem po zadnji vojni, je o njihovih zaslugah na tem področju spregovoril deželni tajnik SSK Ivo Jevnikar.

Jubilanti so prejeli v spomin grafike Edija Žerjale. Sledila je družabnost. Srečanja so se udeležili med drugimi predsednica SSO Marija Ferletič, devinsko-nabrežinski župan Bojan Brezigar, občinski svetovalec v Trstu prof. Aleš Lokar, vodni predstavniki SSK z deželnim predsednikom Marjanom Terpinom na čelu, znanci in prijatelji.

Opčine

Že od davnega leta 1908 deluje v duhu združništva Hranilnica in posojilnica na Opčinah. Izdajanje posojil, zbiranje vlog, vsakovrstne bančne usluge spadajo v bistvo dela, zavoljo katerega je bila ustanovljena. Toda s tem se združni duh ne realizira dovolj, seči je treba globlje v družbo, da se poveča njegov človeški pomen v najpristnejši obliki medsebojne vzajemnosti. Zato je naloga Posojilnice, da podpre pobude, ki imajo gospodarski, družbeni ali kulturni značaj in ki služijo predvsem krajevnim skupnostim.

Od vsakoletnega poslovnega prebitka ima upravni svet Posojilnice na voljo določeno vsoto, ki jo uporabi za izvedbo dobrodelnih pobud.

Tako je v drugi polovici tega leta bilo izdanih 8.800.000 lir za socialne ustanove, športnim društvom 7.400.000 lir (tu niso všteti razni reklamni napisi na igriščih in podobno), kulturnim društvom 24.426.000 lir, za knjižne izdaje, kataloge 11.275.000 lir; prispevki za nagrade na razstavah 500.000; za turistične prireditve 5.470.000 lir; literarne nagrade 1.015.000 lir; oprema zdravstvenih objektov 24.571.000 lir; razne vaške pobude, popravilo in vzdrževanje cerkva in spomenikov 12.500.000 lir; podpore raznim gospodarskim ustanovam 3.250.000 lir (tukaj niso všteti reklamni vložki); za šole 4.648.700 lir.

Iz povedanega je razvidno, da Posojilnica na Opčinah vsestransko podpira raznolike družbene dejavnosti in izpričuje stalno povezanost med njo in okolišem.

Nekatere važnejše pobude SZSO

V soboto 7. novembra je bil v jami pri Gabrovcu slovesen prestop 18 novincev roverjev in popotnic. To je zadnja, a obenem najbolj zahtevna stopnja poti, ki jo mora skavt opraviti. S podpisom smernic,

ki si jih je za bodoče življenje sam izbral, se novinec rover-popotnica obveže, da bo zvesto izpolnjeval geslo najstarejše veje v organizaciji: služiti. Slovesnost, ki se je je udeležilo 75 članov klana, je vodil g. Milan Nemač, uvodni nagovor pa je imela načelnica Bruna Ciani.

Prva letošnja seja deželnega vodstva SZSO je bila v Jamljah v četrtek 19. novembra. Na dnevnem redu je bila določitev novega predsednika SZSO. Enoglasno je bil izbran Mauro Leban, ki je tako prevzel mesto Marjana Jevnikarja. Ta bo v naslednjem letu opravljal tajniško delo namesto Aleša Lojka.

V nedeljo 22. novembra je bil v župnijski dvorani v Dolini poseben tečaj za voditelje. Pripravilo ga je pokrajinsko vodstvo na željo dela udeležencev letošnjega

Podgora

Pokopali smo Ljubko Levpušček. »Skoro bomo nesli na pokopališče k večnemu počitku zemeljske ostanke naše drage sestre Ljubke in jih položili v zemljo, kakor pšenično zrno, namenjeno vstajenju.« Tako je g. Alfred Jug dejal ob pogrebni maši za pok. Ljubko Levpušček, poročeno s Štefanom Vogričem. Pokojnica je res bila »pšenično zrno«, ki ga je Gospod vrgel v zemljo trpljenja, da poveljano vstane, kakor je On obljubil in kristjani verujemo.

Komaj 43 let je učakala in zadnja leta preživela v hudem trpljenju. Lotila se je je posebno vrsta raka v glavi, da je zaman iskala zdravja in pomoči po raznih bolnišnicah; nazadnje je mesece in mesece preživela v negibnosti.

Bog jo je rešil trpljenja v soboto 12. decembra. Pogreb je bil v podgorski cerkvi v ponedeljek 14. decembra. Pogrebne obrede je vodil g. Alfred Jug, nekdanji podgorski župnik, somaševalo je pa še šest drugih duhovnikov, ki so vsi prijatelji ali znanci pokojničine družine in so se zavedali skupaj z župnijskim občestvom, kako dobro ženo in mater smo pokopavali.

»Z vsemi je bila ljubezniva, pri vseh priljubljena, vsem je nudila zgled osebnih in družinskih čednosti. Naša fara ji dolguje hvaležnost, saj je ob cerkvenih praznikih bila glavna, ki je skupaj z drugimi požrtvovalnimi osebami z umetniškimi čutom krasila oltarje,« je dejal g. Jug.

pokrajinskega občnega zbora. Zjutraj so bili na vrsti trije posegi: Marijan Jevnikar je predaval o sodobnosti Baden-Powellove vzgojne metode, Marijan Kravos o civilni in kazenski odgovornosti voditeljev in Franc Mozetič o lastnostih skavtskega voditelja. Vmes, ob 10.30, so se prisotni (37 voditeljev iz vseh treh vej) udeležili župnijske sv. maše. Popoldne pa je o načrtovanju dela v skupini in podvigih govoril predstavnik italijanske AGESCI iz Aviana Dino del Savio.

Že običajna božična maša za vse skavtske organizacije v Trstu je bila letos v soboto 12. decembra v cerkvi Novega sv. Antona. Prisotnih je bilo približno 500 skavtov in skavtinj, med katerimi je bilo tudi lepo število članov SZSO. Obred, ki je potekal dvojezično, sta vodila g. Gianini in g. Bedenčič, uvodni pozdrav pa je imel župnik g. Mario Cividin.

Poleg omenjene maše pa bo tudi letos priložnost za globlje doživetje božične skrivnosti: Tri duhovna srečanja, za vsako vejo eno, si bodo sledila v tem redu:

v soboto 19. decembra ob 15. uri za vejo volčičev in veveric;

v nedeljo 20. decembra ob 9. uri za vejo izvidnikov in vodnic;

v sredo 23. decembra ob 19. uri za vejo roverjev in popotnic.

Vse tri obnove bodo v Marijanišču na Opčinah.

Mavinje

Na pobudo krajevne mladine je bil v ponedeljek 7. decembra glasbeni večer v župnijski cerkvi. Sovpadal je s praznikom župnijskega zavetnika sv. Miklavža in Brezmadežne. Mladi domači organist Mitja Pernarčič in violinist Štefan Job sta izvajala skladbe Tartinija, Haydna, Bacha, Pachelbela, Gounoda Ave Maria. Pri tej sta peli kot sopranistki Katja Terčon in Tanja Urdih. Na koncu je zapel domači cerkveni zbor tri pesmi: Farni zavetnik, O Brezmadežna in Prišel je čas adventa.

Glasbeni večer je uspel, saj so tudi udeleženci bili zadovoljni, posebna pohvala pa velja za mlada izvajalca in mladi pevki. Pevski zbor potrebuje še veliko nege, da bo lahko nastopal še kje drugje. Pobuda je bila hvalevredna in priznanje velja krajevni mladini. - J. M.

Domačini, znanci in prijatelji so napolnili cerkev ob njeni krsti, združeni pevci so ji pred cerkvijo in na pokopališču zapeli žalostinke, v cerkvi pa spremljali sveto daritev s svojim petjem. Bil je pogreb, kot si ga je Ljubka zaslužila s svojim življenjem in še bolj s svojim trpljenjem.

Pri vsej žalosti pa je Bog dal družini tudi nekaj veselja. Prav preteklo nedeljo bi moral biti v družini krst prvorojenca Hennika, sina hčerke Helene in njenega moža. Pregovor pravi: Bog z eno roko tepe, z drugo pa boža. Naj bo rojstvo malega Henrika družini v tolažbo.

Bog daj pokojni Ljubki zaslužno plačilo v nebesih, možu Štefanu, hčerki Heleni in vsem sorodnikom pa izraža sožalje celotno podgorsko cerkveno občestvo.

Doberdob

V soboto 5. decembra ob 17. uri se je v župnijski dvorani zbralo veliko malih, pa tudi starejših, da bi skupaj veselo pričakali prijatelja otrok sv. Miklavža. Ti so mu za to priložnost pripravili igrice »Velike sanje malih«. Napisala jo je Franka Ferletič, zrežirali pa sta jo, letos prvič, Suzi Ferfolgia in Mara Gergolet.

Na odru je nastopilo kakih 30 otrok, ki so se pred starši, prijatelji in seveda tudi pred sv. Miklavžem dobro izkazali. Za nekaj časa sta nas Alenka in Katja skupaj z vetrovi, zvezdicami, angeli in nerodnim petelinčkom popeljali v neizmerni svet otroške domišljije.

Končno je prišel tako pričakovani trenutek. V dvorano je, v spremstvu angelov in hudičev, prišel sv. Miklavž. Tudi on je bil vesel prijetnega presenečenja. Otroke je poveljal in jim nato razdelil zaželena darila. Pa tudi odraslih se je spomnil in jim dal, če ne drugega, vsaj šibo. - S. S.

Za Katoliški glas: Emilija Žerjal 15.000 lir.

V spomin drage tete Metode: družina Skolaris-Zucchiati v dobre namene 60.000 Ndin; v isti namen družine Obljubek, Gorica za bolnišnico sv. Justa v Gorici 100.000, za Katoliški dom 100.000, za cerkev sv. Ivana v Gorici 50.000 in za Zavod sv. Družine 50.000 lir.

Z GORIŠKEGA

SPORED
OBNOVE MISIJONA V DUHOVNJI
SV. IVANA V GORICI

Četrtek 17. dec.

19.30 začetek obnove misijona z mašo pri Sv. Ignaciju na Travniku

Petek 18. dec.

9.00 sv. maša z govorom pri Sv. Ivanu
16.00 srečanje z otroki in mladimi v Zavodu sv. Družine - istočasno v več skupinah

19.00 maša z govorom pri Sv. Ivanu
20.00 srečanje z zakonci v Cocolinovi dvorani v semenišču (ul. Seminario 7)

Sobota 19. dec.

9.00 maša z govorom pri Sv. Ivanu
15.00 srečanje z ostarelimi in bolehnimi v Zavodu sv. Družine

19.00 maša z govorom pri Sv. Ivanu

Nedelja 20. dec.

Krajši govor pri mašah ob 7., 9., 10, 12. uri.
16.00 sklep v stolnici z govorom, petimi litanijami Matere božje in odpustkom Marijinega leta,

Slovinci iz mesta, prisrčno vabljeni! Ne zamudimo tega izrednega časa milosti.

Nastop trio »Jolivet«

Trio s tem imenom nastopa v zasedbi Manica Moroni flavta, Tiziana Tornari harfa in Luigi Corbelli fagot. Goriškemu občinstvu se je predstavil v Avditoriju 6. decembra v organizaciji KZ Lipizer.

Najprej se omenjeni glasbeniki nastopili z antičnimi in baročnimi skladbami Boismortierja, Marcella, Lottija, Bacha in Pleyela, nalašč za trio prirejenimi. Mnogo bolj prepričljiv je bil drugi del z Jolivetovo Božično Pastoralo in fantornijevo Na kraljevem dvoru. Matinejo je zaključila skladba izven programa istega avtorja »Salterello«.

Kakor je že običajno, so koncert naslednje jutro ponovili za šolsko mladino. Prisotnih je bilo nad 400 šolarjev iz goriških srednjih šol, iz Ločnika, Krmina, goriški licej Dante in učiteljske S. Gregorčič, tudi iz Gorice. Prav zanimiv je bil tudi dialog med študenti in izvajalci. - L.O.

Deželna pevska revija USCI

Zborovsko sodelovanje med Zvezo slovenske katoliške prosvete in pokrajinsko organizacijo USCI (Unione società corali italiane) je ustaljena navada, saj že vrsto let nastopajo na naši Cecilijanki italijanski zbori, naši pa na revijah, ki jih letno prireja italijansko združenje. Letošnji koncert, VI. deželna revija, je bil v soboto 5. decembra v dvorani Bergamas v Gradšču.

Že v mislih, ki jih je napisal za spored deželni predsednik združenja Luigi Paolin in v uvodnih besedah pokrajinskega predsednika združenja Alda Policardija je bilo poudarjeno plodno sodelovanje, ki se je razvilo med italijansko in slovensko zvezo in kako je to pevsko sodelovanje dokazalo, da se potom glasbe lahko doseže prijateljstvo in medsebojno spoštovanje, kar je po drugih poteh težje doseči. Na koncertu so nastopili štirje zbori, eden za vsako pokrajino, kot gost in predstavnik slovenske manjšine pa je nastopil mešani zbor Hrast iz Doberdoba. Pevsko izvajanje nastopajočih je bilo na visoki ravni. Vse zборе je odlikovala lepa vokalna tehnika, čist zvok, intonacijska preciznost, dobra interpretacija. Pa še zah-

IZŠLE SO KNJIGE
GORIŠKE MOHORJEVE
DRUŽBE
ZA LETO 1988
CENA ZBIRKI
STIRIH KNJIG
30.000 LIR

tevnost programa, saj je vsak zbor pripravil od pet do osem zahtevnih skladb.

Posebne pozornosti je bil deležen gost večera: mešani zbor Hrast iz Doberdoba. Sam pokrajinski predsednik USCI-ja ga je predstavil kot enkrat in izreden pevski sestav iz te ne velike kraške vasi. Zbor, ki je nastopil pod vodstvom Hilarija Lavrenčiča, je bil kos kvalitetnemu večeru. S široko zasnovanim programom je solidno in častno predstavil slovensko manjšino in slovensko zborovsko delo.

Vsi nastopajoči zbori so po koncertu prejeli v spomin plaketo, zbor Hrast pa je organizatorjem poklonil v zahvalo plaketo s simbolom zbora.

Dirigentu in pevsem mešanega zbora Hrast iskreno čestitamo za lepi nastop in jim želimo še naprej veliko zborovskih doživetij. - ZF

Šport

Ekipa C2 Olympia zmaguje. Ob bučnem navijanju občinstva je naše moštvo slavilo svojo tretjo zmago: premagalo je solidno šesterko iz Sacileja s 3:2 (18:16, 8:15, 1:15, 15:7, 16:14). Zgleda, da znajo olimpijci uspešno igrati prav proti močnejšim moštvom.

Igra sama je imela čuden razplet, je pa prav zavoljo tega razveljala gledalce: med lepe in učinkovite akcije so se vrivali trenutki popuščenja in zmede. Vsekakor pa zaslužijo vsi igralci pohvalo, ker so pokazali, da imajo značaj, da tudi v skrajno opubnem položaju ne popustijo.

To se je videlo že v prvem setu: v vodstvu s 5:0 so popustili do 6:6, nato pa se krčevito in vztrajno držali nasprotnika pri stanju 8:8, 9:9, 13:13, 14:14, 15:16 in zmagali. Po poraznem tretjem setu so znali odločno reagirati v 4. setu. Navijače pa je zaposlil zadnji set, ker so morali in znali po poraznem začetku, ko so bili naši zmedeni, zaspani in je nasprotnik že vodil z 8:2 in celo 13:5 ter 14:8, jih z bučnim bodrenjem zbuditi in pripomoči do nepričakovane, toda res zaslužene zmage: kar sedemkrat so nasprotniku iztrgali servis, si nanizali točko za točko in uspeli s 16:14.

V vsej igri so olimpijci zgrešili 14 servisov (nasprotnik niti enega); kritje je še kar zadovoljivo, obramba v polju je bila komaj zadostna; napad je dobro izvršil svojo nalogo (le prevečkrat je tolkel direktno v nasprotnikov zid); blok, naša šibka točka, se izboljšuje. - n

Soča Cer-impex - Pallavolo Grado 3:1
(15:4, 13:15, 15:1, 15:4)

Prvenstvo Under 16. Po tekmi z ekipo San Luigi so naši igrali proti Pallavolo Grado. Prvi set so dobili brez težav, v drugem nizu pa so bili pregotovi samih sebe in ga tako izgubili. V tretjem in četrtem pa so bili bolj pazljivi in zbrani, in so oba osvojili. Tekma ni bila preveč zanimiva. Razen drugega seta so sočani zadovoljili, nasprotniki pa so bili še neugrani. - E. C.

Božična oddaja na radiu Trst A

Na božični dan, 25. decembra, bo radio Trst A pripravil posebno kontaktno oddajo s poslušalci. Vsi, ki bi radi v tej oddaji aktivno sodelovali, naj pišejo na Radio Trst A, ul. Fabio Severo 7 v Trstu. Sporočijo naj telefonsko številko in naslov. Sporočijo lahko tudi telefonske številke znancev in sorodnikov daleč po svetu, s katerimi bo radio poiskal stik med oddajo. Posebno so dobrodošli naslovi ljudi, ki bi s svojo življenjsko zgodbo in pričevanjem obogatili oddajo.

Oddaja »Božič z nami« bo na sporedu 25. decembra od 15,15 do 19. ure.

ZDRUŽENJE CERKVE PEVSKIH ZBOROV GORICA

priredi v **soboto 26. decembra ob 15. uri** v goriški stolnici

BOŽIČNI KONCERT

Na sporedu so božične pesmi Lojzeta Brautza. Sledi zahvalna pesem in blagoslov.

OBVESTILA

LISTNICA UREDNIŠTVA. Zavoljo pomanjkanja prostora je moralo odpasti poročilo o dveh pastirskih vizitacijah tržaškega škofa pri Sv. Jakobu in Novem sv. Antonu v Trstu, kakor tudi o blagoslovitvi križevga pota v cerkvi sv. Barbare. Objavimo jih prihodnjic.

Prihodnja nedelja je kvatrna v adventu, zato so nabirke pri slovenskih božjih službah na Goriškem in Tržaškem namenjene našim katoliškim vzgojnim zavodom Alojzijevešči in Zavodu sv. Družine v Gorici ter Marijanišču na Opčinah.

Predstavitev pesniške zbirke A. Pregarca »Jedra« bo v petek 18. decembra ob 18. uri v Attemsovi palači v Gorici. Prireja jo goriški pokrajinski odbor.

Učenci osnovne šole v Števerjanu priredijo v torek 22. dec. ob 14. uri v šolskih prostorih božičnico, ki gre v korist sklada M. Čuk.

V Kult. domu v Gorici nastopi SSG iz Trsta s Cankarjevo igro »Kralj na Betajnovi« v ponedeljek 21. dec. ob 20,30 red A in v torek 22. dec. ob 20,30 red B.

Slov. zamejska skavtska organizacija obvešča, da bo letošnja božična duhovna obnova za večo izvidnikov in vodnic v nedeljo 20. decembra v Marijanišču na Opčinah. Zbiranje ob 9. uri, zaključek je predviden za 16. uro.

V času božičnih počitnic bosta za starejše fante in dekleta iz SZSO dva vodniška tečaja: prvi od 27. do 29. dec., drugi pa od 3. do 5. jan. 1988, obakrat v Dragi.

V Kult. domu v Trstu uprizaro SSG Cankarjevo igro »Kralj na Betajnovi« v petek 18. dec. ob 20,30 red A, v soboto 19. dec. ob 20,30 red B in v nedeljo 20. dec. ob 16. uri red C.

DAROVI

Za katoliški tisk: M. G., Gorica 20.000 lir.
V spomin na pok. Viktorja Prašnika: Magda Bizjak za zbor M. Filej 50.000; druž. Bizjak za Sklad M. Čuk 50.000; Ivanka Vranič, Gorica za cerkev sv. Ivana v Gorici 50.000 in za zbor M. Filej 50.000; Z. M. za Alojzijevešče 30.000, za Zavod sv. Družine 30.000 in za slov. skavte 20.000; Jožica Rutar, Dol za GMD 65.000 in za Alojzijevešče 35.000; druž. Soban, Jamlje za novo dvorano zborov Fantje izpod Grmade in dekliškega Devin 300.000 lir.

V spomin na pok. Ljubko Levpušček iz Podgore: Marko Škorjanc za cerkev sv. Ivana v Gorici 50.000; v isti namen druž. Arduino Robazza 60.000; Florijan Vogrič, Pevma za cerkev v Podgori 100.000; Andrej in Marjan svoji dragi teti in botri Ljubki za novo telovadnico v Gorici 50.000 lir.

Za novo telovadnico v Gorici: druž. Andrej Košič namesto cvetja na grob Viktorja Prašnika 100.000 lir.

Marija Gruduna: za cerkev sv. Ivana v Gorici, za cesto na Sv. goro, za slovenske misijonarje in za lačne po svetu po 10.000, skupaj 40.000 lir.

Ob smrti nepozabne Ljubke Levpušček iz Podgore: družini Levpušček in Vogrič za Katoliški glas 100.000, za cerkveni zbor Podgora 100.000, za zbor »Paglavec« 100.000, za moški zbor »M. Filej« 1000.000, za cerkev v Podgori 100.000, za novo telovadnico v Gorici 100.000, za bolnišnico sv. Janeza od Boga v Gorici 100.000, za Zavod sv. Družine 100.000 in za lačne v Etiopiji 200.000, skupaj 1.000.000 lir.

Za Zavod sv. Družine: N. N. 50.000 lir.
Za SZ Olympia: Carnica Assicurazioni 2.000.000; BCS 650.000; Cassa di Risparmio v Gorici 600.000 lir.

Za cerkev v Gabrjah: N. N. v spomin na pok. Rozalijo Grilj vd. Marušič iz Gabrij 120.000 lir.

Za cerkev pri Subidi: Hema Sirk v spomin drage sestre Metode Kristančič 100.000 lir.

Za cerkvene pevke v Nabrezini: starši v spomin na pok. Mirando Pangos 100.000 lir.

Za CPZ sv. Jernej - Opčine: Laura Gombač v spomin na pok. Milo Perco 20.000; Jože Ferfila 40.000 lir.

Za zbor Vesela pomlad: druž. Perco v spomin na mamo Emilijo Daneu-Perco 50.000 lir.

Za Marijanišče na Opčinah: Danica Krevatin 20.000 lir.

Za obnovo cerkve na Opčinah: Viktor Sosič ob stoletnici rojstva pok. očeta Antona 50.000; druž. Simonettig ob krstu sinčka Olafa 30.000; N. N. 50.000; Nada in Silvo Malalan namesto cvetja na grob Viktorja Kalina 10.000; Marija Daneu-Škerlavaj 10.000; Livijska Sosič 30.000; Tončka Sosič 20.000; N. N. v čast Materi božji 40.000; druž. Perco v spomin na mamo Milo 200.000; druž. Borisa Kovač ob krstu sinčka Martina 30.000; Karlo Kovač, boter ob krstu Martina 50.000; Onelia Bradetich 15.000; Ana Sosič 15.000; Jože Ferfila 40.000; Marija Daneu-Clari 10.000; Jelka Cvelbar ob rojstnem dnevu pok. brata Saška 50.000 lir.

Za obnovo cerkve na Banah: Karla Malalan-Ban 15.000 lir.

Za novo kapelo v Cerovljah: N. N., Gornica 200.000 lir.

Za Vincencijevo konf. na Opčinah: druž. Simčič, Trst v spomin na drago Emilijo Daneu-Perko 50.000 lir.

Za Marijin dom pri Sv. Ivanu v Trstu: Imelda Žerjal v spomin pok. Rože Erlich 15.000 lir.

Gospa N. N. iz Trsta: za Katoliški glas za Sv. goro, za misijone in lačne po svetu po 25.000, skupaj 100.000 lir.

Za Sv. goro: N. N., Števerjan 50.000; Ana in Albina 60.000; M. U. 20.000 lir.

Za semenišče v Vipavi: družbenica N. N. 50.000; N. N. 100.000 lir.

Za svečnike in križa za grob sv. Cirila v Rimu: Zmaga Malalan 10.000; Francka Persič 40.000; Sosič Livijska 10.000; Onelia Bradetich 15.000; N. N. 20.000; Lenč Repinc 30.000; Marija in Ivanka Sosič 20.000 lir.
Za misijon p. V. Kosa SJ: N. N., Opčine 50.000; Irma Tavčar 50.000; Tončka Sosič 20.000 lir.

Za slovenske misijonarje: N. N., Rupa 150.000; N. N. 100.000; Metoda Žvanut 50.000 lir.

Za lačne po svetu: M. U. 20.000; V. D. 50.000; F. I. 30.000; N. N., Rupa 10.000 lir.

Za lačne otroke: Cilka Kovač, Gorica 20.000 lir.

Vsem podpornikom našega lista Bog povrni, rajnim pa daj večni pokoj!

OGLASI

Za vsak mm višine v širini enega stolpca: trgovski oglasi in osmrtnice 500 lir, k temu dodati 18% davek IVA.

Odgovorni urednik: **msgr. Franc Močnik**
Tiska tiskarna Budin v Gorici

Izdaja Katoliško tiskovno društvo

ZAHVALA

Ob izgubi naše drage žene, mame in hčerke

Ljubke Levpušček por. Vogrič

se toplo zahvaljujemo gg. duhovnikom A. Jugu, M. Bellettiju, dr. K. Humarju, msgr. Fr. Močniku, V. Makucu, A. Lazarju, don Natalu, podgorskemu cerkvenemu zboru, zborom »A. Paglavec«, »Briški grič« in »M. Filej«, vsem darovalcem cvetja in v dobrodelne namene ter vsem, ki so na kateri koli način sočustvovali z nami.

Podgora, 14. decembra 1987

Sporod od 20. do 26. decembra 1987

Nedelja: 8.30 Kmetijski tednik. 9.00 Sv. maša iz župnijske cerkve v Rojanu. 9.45 Pregled slovenskega tiska v Italiji. 10.15 Mladinski oder: »Svetloba srebrne poti«. 11.45 Vera in naš čas. 12.00 Narodnostni trenutek Slovencev v Italiji. 14.10 Nediški zvon. 15.00 Sport in glasba ter prenosi z naših prireditelj.

Ponedeljek: 8.10 Zgodbe Lipeta Kosca. 10.10 Koncertni in operni spored. 11.30 V svetu mladih. 13.20 Revija ZCPZ v Trstu: Tržaški mešani zbor, mešani zbor Sv. Jernej z Opčin, ženski zbor Repentabor. 14.10 Otroški kotichek: Presodi - razsodi! 15.00 Finžgar: Pod svobodnim soncem. 15.10 V svetu mladih. 16.00 Iz oddaj Tarasa Kermaunerja. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Orglar Andrej Pegan ter violinista Jagoda Kjuder in Marko Bitežnik. 18.00 Kmetijski tednik.

Torek: 8.10 Nediški zvon. 10.10 Koncertni in operni spored. 11.30 Od prehrane do potrošništva. 14.10 Govorimo o glasbi. 15.00 Finžgar: Pod svobodnim soncem. 15.10 Od prehrane do potrošništva. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Orglar Andrej Pegan ter violinista Jagoda Kjuder in Marko Bitežnik. 18.30 B. Pahor: »V Labirintu«.

Sreda: 8.10 Oddaja iz Kanalske doline. 10.10 Koncertni in operni spored. 11.30 Ženska in naš danes. 13.20 Revija ZCPZ v Trstu: cerkveni mešani zbor iz Sv. Križa, Fantje izpod Grmade, dekliški zbor Slovenski šopek iz Mačkolj, mešani zbor M. Pertot iz Barkovelj. 14.10 Od Milj do Devina. 15.00 Finžgar: Pod svobodnim soncem. 15.10 Ženska in naš danes. 17.00 Poznavnist Branimir Slokar. 18.00 »Slovenska postna premissljevanja«. Poglavlja iz knjige Matjaža Kmecla.

Četrtek: 8.10 Od Milj do Devina. 10.10 Koncertni in operni spored. 11.30 Svet, v katerem živimo. 12.00 D. Jelinčič: Odhajanja. 14.10 Na goriškem valu. 15.00 Finžgar: Pod svobodnim soncem. 15.10 Svet, v katerem živimo. 16.00 Iz oddaj Tarasa Kermaunerja. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Zbor Agronomске akademije iz Lublina na Poljskem. 18.00 Prva svetovna vojna in begunci s soške fronte. 19.30 do 01.00 Na vigilijski božično: večer glasbe in besede z božičnim koncertom, igro, voščili in s prenosom polnočnice iz župnijske cerkve na Opčinah.

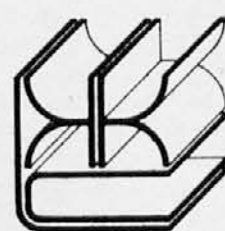
Petek: 9.00 Sv. maša iz župnijske cerkve v Rojanu. 10.15 Mladinski oder: »Božično razpoloženje«. 14.10 Otroški kotichek: Po svetu z raketo. 15.00 Finžgar: Pod svobodnim soncem. 15.15 Božič z nami.

Sobota: 9.00 Koncert v stolnici sv. Justa v Trstu. 10.30 Mladinski oder: »Jaslice v gozdu«. 11.30 Človek in okolje. 14.10 Oddaja o Reziji. 15.00 Drugi program. 17.00 Naš športnik, neposreden prenos iz Izole.

Za misijonarja I. Stanta CM: Marija Kenda v spomin brata Romana 200.000 lir.

Ansambel »Fantje z vseh vetrov« bo igral na silvestrovanju v novi telovadnici ob Katoliškem domu v Gorici. Prijatelji dobre družbe in naše mladine, prisrčno vabljeni! Morebitni izkupiček večera bo šel za poravnavo dolgov pri gradnji telovadnice. Vstop je samo z vabilom. Dobite jih v Gorici: Katoliška knjigarna, Roman bar, trgovina Andrej Kosič; v Trstu: knjigarna Fortunato, Tržaška knjigarna; v Nabrezini: papirnica Terčon, število prostorov je omejeno. Pohitite!

libreria cattolica
katoliška knjigarna
Piazza della Vittoria - Travnik, 25
GORIZIA - GORICA (ITALY)
Tel. (0481) 84407

Vse za Božič
jaslice, božična drevesca,
darila, razni okraski